

ความเป็นมาในการดำเนินการบวชภิกษุณี

ของพระพรหมวังโสและพระสุชาโต

วันที่ ๒๒ ตุลาคม ภายในสีมาของวัดโพธิญาณ เมืองเพิร์ธ ประเทศออสเตรเลีย ภิกษุณีวายามา นิโรคา เสรี และ หาสาพายา ได้รับการบวชเป็นภิกษุณี โดยมี อัยยา ทธาโลก (Ayya Tathaloka) เป็น พาวาทีนี (พระอุปัชฌาย์ฝ่ายภิกษุณี) พระวิสุทธิสังวรเถร(พรหมวังโส) เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระสุชาโต เป็นอนุสาวนาจารย์

ท่านได้กล่าวว่า “นี่เป็นผลงานอีกชิ้นหนึ่งของอาตมา ซึ่งได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งใจไว้ตลอดระยะเวลาในการดำเนินงานเป็นเวลา ๕ ปีที่ผ่านมา ” เป็นการแสดงให้เห็นว่า พระวิสุทธิสังวรเถร (พรหมวังโส) ได้วางแผนดำเนินการสนับสนุนภิกษุณีมา เป็นเวลา ๕ ปี แล้ว ทั้งๆที่ได้มีมติคณะสงฆ์วัดหนองป่าพงและสาขาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ออกมาในการประชุม เมื่อวันที่ ๑๖ - ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๐ และ ๑๖ - ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๒ ว่า “วัดหนองป่าพง หรือสาขาของวัดหนองป่าพง ทั้งในประเทศไทยและนอกประเทศไทย ต้องอยู่ภายใต้กฎข้อบังคับของมหาเถรสมาคม โดยไม่มีข้อยกเว้นทั้งหมดนี้ไม่มีการอนุญาตให้ดำเนินการบวชภิกษุณีในคณะสงฆ์ของวัดหนองป่าพงและสาขาวัดหนองป่าพงทั้งในและนอกประเทศไทย วัดสาขาใด ฝ่ายใด สามารถถูกถอดถอนออกจากความเป็นสาขาของวัดหนองป่าพง” และแจ้งให้กับพระวิสุทธิสังวรเถร(พรหมวังโส) ได้ทราบมาโดยตลอด

ท่านยังได้ให้คำสัญญา รับปากกับไว้ว่า ท่านจะไม่ทำการบวชภิกษุณี โดยส่งเป็นจดหมายยืนยัน มาที่วัดป่านานาชาติ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๑

ต้นเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๒ ตัวแทนคณะสงฆ์ของวัดหนองป่าพง เดินทางไปกราบนมัสการสมเด็จพระพุฒาจารย์ ประธานที่ปรึกษา สมเด็จพระสังฆราช เพื่อปรึกษาเรื่องของการบวชภิกษุณี

เจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ ท่านกล่าวว่า “ผู้หญิงมีสิทธิที่จะบวชในสายของฝ่ายมหายาน แต่ในฝ่ายของเถรวาท ภิกษุณีไม่มีแล้ว จึงไม่สามารถบวชได้”

พระวิสุทธิสังวรเถร(พรหมวังโส) พยายามหาผู้สนับสนุนท่าน โดยเดินทางไปประเทศอังกฤษ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ พระราชสุเมธาจารย์ (หลวงพ่อสุเมโธ) บอกให้ท่านเลิกตั้งความตั้งใจ แต่ท่านปฏิเสธและยังดำเนินการแบบลับๆ

เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ณ เวลา ๐๘.๓๐น. ตัวแทนคณะสงฆ์ของวัดหนองป่าพง เดินทางไปกราบนมัสการสมเด็จพระพุฒาจารย์ ประธานที่ปรึกษา สมเด็จพระสังฆราช เพื่อยืนยันเจตนาแสดงถึงความไม่เห็นด้วย กับการกระทำของพระวิสุทธิสังวรเถร(พรหมวังโส) ในเรื่องการบวชภิกษุณี จำนวน ๒ ฉบับ ให้กับเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ ฉบับแรกจากวัดหนองป่าพง ลงนามรับรองโดย พระราชภาวนาวิกรม

(หลวงพ่อดี๋ยม จิตฺตมโฆ) และจากสาขาวัดหนองป่าพง ภาคพื้นยุโรป ลงนามโดย พระราชสุเมธาจารย์ (หลวงพ่อดุเมโฆ)

สมเด็จพระพุฒาจารย์ ท่านให้ความเห็นว่า “อาจารย์พรหมวังโสกำลังตัดสินใจดำเนินการกับสิ่งที่ท่านเห็นว่าสมควรแล้ว แต่ไม่ได้เป็นที่อนุมัติจากคณะสงฆ์ของประเทศไทย” เจ้าประคุณสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้กล่าวต่อไปอีกว่า “พิธีอุปสมบทภิกษุณีที่จะเกิดขึ้นในเมืองเพิร์ทควรถือว่าเป็นโมฆะ และกลุ่มผู้หญิงที่ร่วมพิธีควรยังคงมีอยู่ในฐานะแม่ชี (หรือสัลชารา)”

แม้จะมีการต่อต้าน ไม่เห็นด้วยจากคณะสงฆ์ วัดหนองป่าพง ทั้งในและนอกประเทศไทย อยู่ก็ตาม พระวิสุทธิสังวรเถร(พรหมวังโส) ยังดำเนินการให้มีการบวชภิกษุณีขึ้น วันที่ ๒๒ ตุลาคม ภายในสีมาของวัดโพธิญาณ เมืองเพิร์ท ประเทศออสเตรเลีย

โดยไม่สนใจต่อคำทัดทานของคณะสงฆ์วัดหนองป่าพงและสาขาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ อีกทั้งเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎของมหาเถรสมาคม ซึ่งห้ามพระเถร บวชหญิงเป็นบรรพชิต ตามประกาศแถลงการณ์คณะสงฆ์ เล่มที่ ๑๖ หน้า ๑๕๗ ซึ่งมีพระบัญชาสมเด็จพระสังฆราช เจ้า กรมหลวงชินวราลงกรณ พ.ศ. ๒๔๗๑ ห้ามภิกษุสงฆ์ในประเทศไทยทำการอุปสมบทให้แก่สตรี

และคำวินิจฉัยของมหาเถรสมาคมในการประชุมครั้งที่ ๒๘/๒๕๒๗ และครั้งที่ ๑๘/๒๕๓๐ ห้ามภิกษุสงฆ์ทำพิธีอุปสมบทให้สตรีเป็นภิกษุณี

และ พระวรวงศ์เธอสมเด็จพะญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ห้ามบวชให้แก่สตรีเพื่อเป็นภิกษุณี

เป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องตามพระวินัย ที่ว่าภิกษุณีนั้นจะต้องได้รับการบวชจากคณะสงฆ์สองฝ่าย คือภิกษุและภิกษุณี แต่ในปัจจุบันเป็นที่ปรากฏว่า เชื้อสายของภิกษุณีเถรวาทนั้นได้สิ้นสุดไปนานแล้ว จึงไม่อาจจะจัดให้มีการบวชภิกษุณีได้ตามพระธรรมวินัย ถึงแม้จะยังหลงเหลือภิกษุณีอยู่ในบางประเทศ แต่ภิกษุณีเหล่านั้นสังกัดนิกายมหายาน จึงไม่สามารถที่จะจัดการบวชให้กับภิกษุณี ร่วมกับพระภิกษุสงฆ์ที่สังกัดนิกายเถรวาทได้ ด้วยเหตุนี้ แม้ในสังคมปัจจุบัน จะให้สิทธิเสรีภาพ ของหญิงเสมออากับชายก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติก็ไม่สามารถที่จะจัดการบวชภิกษุณีได้ เพราะในทางพระพุทธศาสนานั้นต้องถือพระธรรมวินัย และกฎระเบียบของคณะสงฆ์เหนือสิ่งอื่นใด

การตัดสินใจครั้งนี้ได้เป็นเหตุให้เกิดการแตกแยกครั้งใหญ่ที่สุดของคณะสงฆ์ในประเทศฝั่งตะวันตกนับตั้งแต่เมื่อ หลวงปู่ชายังมีชีวิตอยู่ และยังเป็นเหตุให้เกิดการแตกแยกในสำนักแม่ชีในประเทศไทยฝั่งตะวันตกด้วย

จากการที่พระวิสุทธิสังวรเถร(พรหมวิโส) ได้กระทำการมาทั้งหมดนี้ เป็นเหมือนกับการทำทนาย ในการที่จะไม่ยอมรับมติของคณะสงฆ์ ของวัดหนองป่าพง และสาขา รวมทั้งกฎของมหาเถรสมาคม ทั้งๆที่คณะสงฆ์ ของวัดหนองป่าพง และสาขา ได้มีมติออกมาหลายครั้ง ที่จะไม่ยอมรับและให้ท่าน ส้มเล็ก การกระทำได้กล่าวข้างต้น ท่านก็ยังคงดื้อดึง ทำตามความรู้สึกของตนเอง เหมือนกับทำทนายว่า คณะสงฆ์ของวัดหนองป่าพง และสาขา ไม่มีประสิทธิภาพในการทำอะไรกับท่านได้

เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาซึ่งจะเกิดขึ้นตามมาภายหลัง และเพื่อความเป็นเอกภาพของคณะ สงฆ์วัดหนองป่าพง และสาขาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ จึงจัดให้มีการประชุมขึ้น ในวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เวลา ๑๘.๐๐ น. ณ วัดหนองป่าพง

โดยมีพระราชกานาวาภิกรม เป็นประธานในที่ประชุม พร้อมด้วยพระเถรานุเถระ ทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศ ซึ่งเป็นกรรมการบริหารคณะสงฆ์ และประธานสงฆ์สาขาต่างๆ ทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศ จำนวน ๑๖๐ รูป ในที่ประชุมสงฆ์ ได้ให้ท่านยอมรับในความคิด ที่กระทำการบวช ภิกษุณีโดยลำพัง แต่ท่านไม่ยอมรับในความคิด ซึ่งขัดต่อระเบียบวินัยของคณะสงฆ์วัดหนองป่าพง ที่ถือ หลักปฏิบัติตามธรรมวินัย ของพระสงฆ์ฝ่ายเถรวาทในประเทศไทย จึงมีมติ เป็นเอกฉันท์ในที่ประชุม สงฆ์โดยพร้อมเพรียงกันตัดวัดโพธิญาณ เมืองเพิร์ธ ประเทศ ออสเตรเลีย ซึ่งมีพระวิสุทธิสังวรเถร (พรหมวิโส) เป็นประธานสงฆ์ พ้นสภาพจากการเป็นสำนักสาขาของวัดหนองป่าพง เพื่อไม่ให้เป็น เยี่ยงอย่างกับสาขาอื่นๆ ที่จะก่อให้เกิดปัญหาขึ้นมาอีก เหมือนกับเนื้อร้ายที่สมควร ตัดออก เพื่อป้องกัน ไม่ให้ลุกลามไปทำให้เนื้อที่ดีอยู่ เสื่อมเสียหายไปด้วย

วัดหนองป่าพง และสาขาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ไม่มีส่วนในการรับผิดชอบ และ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการกระทำใดๆ ของวัดโพธิญาณ เมืองเพิร์ธ ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งนำโดยพระวิ สุทธิสังวรเถร(พรหมวิโส) ในการบวชภิกษุณีที่ผ่านมา และที่จะเกิดขึ้นอีกต่อไปในอนาคต